Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. gegužės 24 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo „Supeco“ paraiška — Ankstesnis vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas SUPER COR — Santykinis atmetimo pagrindas — Galimybė supainioti — Apeliacinės tarybos atliekamo tyrimo apimtis — Prekės ir paslaugos, kuriomis grindžiamas protestas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Reglamento (EB) Nr. 2868/95 15 taisyklės 2 dalies f punktas — Pranešimas Nr. 2/12“

Byloje T-126/15

El Corte Inglés, SA, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokato J.L. Rivas Zurdo,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą E. Scheffer ir A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Grup Supeco Maxor, SL, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokato S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2014 m. gruodžio 4 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1112/2014-5), susijusio su protesto procedūra tarp *El Corte Inglés, SA* ir *Grup Supeco Maxor, SL*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni (pranešėjas) ir L. Madise,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. kovo 18 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. rugsėjo 3 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. rugsėjo 21 d.,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į tai, kad pagrindinės šalys per tris savaites po to, kai joms buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl, vadovaudamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalimi, nusprendęs priimti sprendimą nerengdamas žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2012 m. balandžio 30 d. įstojusi į bylą šalis *Grup Supeco Maxor, SL* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Paslaugos, kurioms buvo prašoma registracijos, be kita ko, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 35 klasei ir visų pirma apima „pardavimą aukcionuose“ ir „su prekių surinkimu trečiojo asmens naudai (išskyrus jų transportavimą) <…>, dėl ko vartotojai gali prekes matyti, pasirinkti ir patogiai įsigyti vietos verslo centruose, įskaitant parduotuves, mažmeninės prekybos centrus (toliau – mažmeninė prekyba)“, susijusias paslaugas.

4 2012 m. rugpjūčio 16 d. ieškovė *El Corte Inglés, SA* pareiškė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos visų paraiškoje nurodytų paslaugų atžvilgiu.

5 Protestas buvo grindžiamas, be kita ko, toliau nurodytu vaizdiniu Bendrijos prekių ženklu, kurio paraiška buvo pateikta 2008 m. birželio 18 d. ir kuris buvo įregistruotas 2012 m. vasario 1 d. numeriu 6997407 prekėms ir paslaugoms, visų pirma priklausančioms 35 klasei:

6 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu. Pranešime apie protestą, be kita ko, nurodytas „Prekių ir paslaugų sąrašas“ ir patikslinama, kad „[protestas] grindžiamas prekių ir paslaugų dalimi“, ir toliau nurodytos šios 35 klasei priklausančios paslaugos: „reklama; verslo vadyba; verslo tvarkyba; įstaigų veikla“.

7 2014 m. vasario 28 d. Protestų skyrius iš dalies patenkino protestą remdamasis tuo, kad tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo ir ankstesnio prekių ženklo egzistavo supainiojimo galimybė. Visų pirma jis atsisakė įregistruoti prašomą prekių ženklą visoms 35 klasei priklausančioms ginčijamoms paslaugoms. Remdamasis 2012 m. birželio 20 d. Pranešimu Nr. 2/12 dėl klasių antraščių vartojimo prekių ir paslaugų sąrašuose, pateikiamuose paraiškose įregistruoti Bendrijos prekių ženklą ir jį registruojant (OL VRDT, 7/2012), Protestų skyrius nusprendė, kad ieškovė norėjo aprėpti visas paslaugas, abėcėlės tvarka nurodytas konkrečioje minėtos Nicos klasifikacijos klasėje. 35 klasės paslaugas, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, jis palygino su pranešime apie protestą nurodytomis paslaugomis ir su „pardavimo aukcionuose“ ir „prekių automatų nuomos “paslaugomis, nurodytomis 35 klasės paslaugų abėcėliniame sąraše, ir tuo remdamasis padarė išvadą, kad paslaugos buvo tapačios arba panašios.

8 2014 m. balandžio 24 d. įstojusi į bylą šalis dėl Protestų skyriaus sprendimo pateikė apeliaciją.

9 2014 m. gruodžio 4 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO penktoji apeliacinė taryba iš dalies patenkino apeliaciją ir panaikino ir iš dalies pakeitė Protestų skyriaus sprendimą, kiek jame protestas buvo patenkintas dėl „pardavimo aukcione“ ir mažmeninės prekybos paslaugų.

10 Visų pirma ginčijamo sprendimo 14 punkte Apeliacinė taryba pabrėžė, kad proteste, kurį ieškovė pateikė Protestų skyriui, apsiribota pranešime apie protestą aiškiai nurodytomis paslaugomis. Šiuo atžvilgiu ji nurodė, kad „pardavimo aukcione“ paslaugos minėtame pranešime nebuvo priskirtos prie 35 klasės paslaugų, kurioms buvo skirtas ankstesnis prekių ženklas, ir kad, be to, vykstant protesto ir apeliacijos nagrinėjimo procedūroms ieškovė neteigė, kad jos protestas buvo grindžiamas ir šiomis paslaugomis. Jos teigimu, ieškovė dėl apeliacijos pateiktose pastabose kaip tik teigė, kad jos protestas „buvo grindžiamas dalimi prekių ir paslaugų,“ žymimų ankstesniais prekių ženklais, ir taip įvardijo pranešime apie protestą aiškiai nurodytas paslaugas. Tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad protestas nebuvo grindžiamas „pardavimu aukcionuose“ ir kad nebuvo būtinybės analizuoti, ar ankstesnis prekių ženklas skirtas kitoms paslaugoms, kurių neapima pažodžiui aiškinamos klasių antraštės.

11 Taigi, kiek tai susiję su paslaugomis, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, Apeliacinė taryba, lygindama paslaugas, apsiribojo „reklamos; verslo vadybos; verslo tvarkybos; įstaigų veiklos“ paslaugomis. Šiuo atžvilgiu ji nusprendė, kad minėtos paslaugos nepanašios nei į „pardavimo aukcionuose“, nei į „mažmeninės prekybos paslaugas“, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas (ginčijamo sprendimo 36–42 punktai).

Šalių reikalavimai

12 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek juo panaikintas ir pakeistas Protestų skyriaus sprendimas,

— priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

13 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

14 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

15 Ieškovė iš esmės nurodo vienintelį teisinį pagrindą, grindžiamą Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

16 Ieškovė neginčija Apeliacinės tarybos pateiktos atitinkamos visuomenės sąvokos ir jos atlikto nagrinėjamų žymenų panašumo vertinimo, tačiau nurodo, kad, lygindama atitinkamas paslaugas, Apeliacinė taryba neatsižvelgė į kai kurias pranešime apie protestą nepaminėtas, tačiau ankstesniu prekių ženklu žymimas paslaugas, įskaitant „pardavimo aukcione“ paslaugas, todėl klaidingai nusprendė, kad ankstesniu prekių ženklu žymimos paslaugos ir „pardavimo aukcione“ ir mažmeninės prekybos paslaugos, kurias apima prašomas įregistruoti prekių ženklas, nepanašios.

17 Šiuo klausimu primintina, kad pranešimo apie protestą formoje ieškovė pažymėjo langelį „paremtas dalimi prekių ir paslaugų“ ir toliau nurodė joje šias paslaugas: „reklama; verslo vadyba; verslo tvarkyba; įstaigų veikla“ (žr. šio sprendimo 6 punktą).

18 Be to, protestą pagrindžiančių motyvų santraukoje ieškovė nepateikė jokių kitų patikslinimų dėl paslaugų, kuriais grindžiamas protestas.

19 Taigi, kaip teisingai pabrėžia įstojusi į bylą šalis, kitaip nei protesto, nagrinėto 2013 m. sausio 15 d. Sprendime *Lidl Stiftung / VRDT – Lactimilk (BELLRAM)* (T-237/11, Rink., EU:T:2013:11), atveju, pranešime apie protestą šioje byloje nėra jokių prieštaravimų, dėl kurių galėtų kilti abejonių dėl to, kokiomis paslaugomis grindžiamas protestas, nes ieškovė nurodė, kad savo protestą ketina grįsti tik dalimi prekių ir paslaugų, kurioms skirtas jos prekių ženklas, ir kartu išvardijo dalį tokių paslaugų, visų pirma, paslaugas, kurios priklauso 35 klasei ir kurios nurodytos jos registracijos paraiškoje.

20 Vis dėlto ieškovė mano, kad Apeliacinė taryba, remdamasi pranešimu apie protestą, padarė klaidingą išvadą, kad jis apima tik „reklamos; verslo vadybos; verslo tvarkybos; įstaigų veiklos“ paslaugas ir negali būti analizuojamas kaip apimantis ir „pardavimą aukcionuose“. Šiuo aspektu ieškovė remiasi Pranešimo Nr. 2/12 V punktu, kuriame nurodyta, kad, „[k]iek tai susiję su [Europos Sąjungos] prekių ženklų paraiškomis, kurios įregistruotos iki [2012 m. birželio 21 d.] ir kuriose nurodomos visos į [Nicos klasifikacijos] konkrečios klasės antraštinę dalį įtrauktos bendrosios nuorodos, [EUIPO] laiko, kad pareiškėjas <...> ketino apimti visas prekes ar paslaugas, nurodytas šios klasės abėcėliniame sąraše, galiojusiame paraiškos pateikimo momentu“. Kadangi ankstesnis prekių ženklas buvo įregistruotas iki 2012 m. birželio 21 d. naudojant į Nicos klasifikacijos 35 klasės antraštinę dalį įtrauktas bendrąsias nuorodas, ieškovė daro išvadą, kad jos protestas buvo grindžiamas ir „pardavimo aukcionuose“, ir „prekių automatų nuomos“ paslaugomis, nurodytomis šios klasės abėcėliniame sąraše.

21 Nors iš Pranešimo Nr. 2/12 V punkto formuluotės matyti, kad, kiek tai susiję su iki 2012 m. birželio 21 d. įregistruotais Europos Sąjungos prekių ženklais, prekių ženklo saugomos prekės ir paslaugos neapsiriboja prekių ženklo paraiškoje aiškiai įvardytomis prekėmis ir paslaugomis, remiantis vien šia formuluote negalima daryti išvados, kad toks platus su atitinkamomis prekėmis ir paslaugomis susijęs išaiškinimas taikomas ir pranešimui apie protestą, kuris grindžiamas iki 2012 m. birželio 21 d. įregistruotu prekių ženklu. Kaip teisingai pabrėžia EUIPO, šio pranešimo turinį ir protesto procedūrą reglamentuoja konkrečios nuostatos. Pagal šias nuostatas, aiškinamas atsižvelgiant į teismo praktiką, tokiame pranešime reikia aiškiai ir tiksliai nurodyti prekes ir paslaugas, kuriomis grindžiamas protestas.

22 Iš 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 221), iš dalies pakeisto, be kita ko, 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4), 15 taisyklės 2 dalies f punkto versijos ne prancūzų, o daugeliu kitų kalbų matyti, kad pranešime apie protestą turi būti nurodytos prekės ir paslaugos, kuriomis grindžiamas protestas.

23 Iš tiesų Reglamento Nr. 2868/95 15 taisyklės 2 dalies f punkto versijoje prancūzų kalba nurodyta, kad „[l]'acte d'opposition doit comporter <...> les produits et les services à l'encontre desquels l'opposition est formée“ [pranešime apie protestą turi būti nurodytos prekės ir paslaugos, prieš kurias nukreiptas protestas].

24 Vis dėlto, kaip nurodo VRDT, taip suformuluotos tik kelios versijos ir prancūzų kalba yra viena iš jų, bet daugelyje kitų nagrinėjamų nuostatų kalbinių versijų nurodytos prekės ir paslaugos, kuriomis grindžiamas protestas. Iš tiesų versijoje anglų kalba nurodyta „the goods and services on which the opposition is based“, versijoje vokiečių kalba „die Waren und Dienstleistungen, auf die sich der Widerspruch stützt“, versijoje italų kalba „i prodotti e i servizi sui quali si basa l'opposizione“, o versijoje ispanų kalba „los productos y servicios en los que se basa la oposición“.

25 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienoje Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar įgyti šiuo atžvilgiu prioritetą kitų kalbinių versijų atžvilgiu. Toks požiūris būtų nesuderinamas su reikalavimu vienodai taikyti Sąjungos teisę. Taigi, esant įvairių kalbinių versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Kurcums Metal*, C-558/11, Rink., EU:C:2012:721, 48 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

26 Dėl protesto procedūrą reglamentuojančių taisyklių bendros struktūros reikia pritarti EUIPO ir pabrėžti, kad, viena vertus, visose su pranešimu apie protestą susijusiose nuorodose, pateiktose Reglamento Nr. 2868/95 15 taisyklės 2 dalies b–e ir g punktuose, siejamuose su pagal tos pačios taisyklės f punktą reikalaujama nuoroda, minimas ankstesnis prekių ženklas, o tai patvirtina aiškinimą, kad pastarąja nuostata daroma nuoroda į tokiu prekių ženklu žymimas prekes ir paslaugas. Kita vertus, minėto reglamento 15 taisyklės 3 dalies a punktu, kuriame nurodyta, kad pranešime apie protestą „gali būti“ nuoroda į prekes ir paslaugas, dėl kurių reiškiamas protestas, patvirtinama, kad galima pasirinkti, ar daryti nuorodą į prekes ir paslaugas, kurios žymimos ginčijamu prekių ženklu, ir minėta nuostata nesutampa su šio reglamento 15 taisyklės 2 dalies f punktu, to paties reglamento 15 taisyklės 3 dalies a punktu; joje net patikslinama, kad nesant tokios nuorodos laikoma, kad protestas reiškiamas dėl visų prekių ir paslaugų, nurodytų ginčijamo Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškoje.

27 Dėl pranešimo apie protestą turinį reglamentuojančių taisyklių tikslo reikia pažymėti, kad Reglamente Nr. 2868/95 išskiriamos dvi su tokiu pranešimu susijusių nuorodų grupės, būtent nuorodos, kurių nesant pagal šio reglamento 17 taisyklę toks pranešimas gali būti pripažintas nepriimtinu ir kurios numatytos visų pirma minėto reglamento 15 taisyklės 2 dalyje, ir nuorodos, kurios numatytos tos pačios taisyklės 3 dalyje ir kurių nesant pasekmių gali kilti tik atliekant protesto pagrįstumo analizę. Konkrečiai kalbant, kaip nurodyta šio sprendimo 26 punkte, minėtos 3 dalies a punkte nurodyta, kad nenurodžius prekių ir paslaugų, dėl kurių reiškiamas protestas, laikoma, jog protestas reiškiamas dėl visų prekių ir paslaugų, nurodytų ginčijamo prekių ženklo paraiškoje. Tačiau, jei pranešime apie protestą nėra pagal nagrinėjamo reglamento 15 taisyklės 2 dalies f punktą reikalaujamos nuorodos, protestas atmetamas kaip nepriimtinas pagal to paties reglamento 17 taisyklės 4 dalį. Taigi, ta pati sąlyga negali būti nurodyta ir nagrinėjamo reglamento 15 taisyklės 2 dalyje, ir 3 dalyje.

28 Šiomis sąlygomis remiantis nuorodos į prekes ir paslaugas, kuriomis grindžiamas protestas, nebuvimo Reglamento Nr. 2868/95 15 taisyklės 2 dalies f punkto versijoje prancūzų kalba dėl akivaizdžios korektūros klaidos faktu, šios nuostatos negalima aiškinti taip, kad ja nenumatyta pareiga pranešime apie protestą nurodyti tokias prekes ir paslaugas.

29 Be to, reikia priminti, kad pagal teismo praktiką, kuri suformuota jau 2012 m. birželio 19 d. Sprendime *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, Rink., EU:C:2012:361, 49, 56 ir 61 punktai; dėl 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, p.25)) ir į kurios pasekmes būtent siekta atsižvelgti Pranešime Nr. 2/12, kad būtų laikomasi aiškumo ir tikslumo reikalavimų, kurie leistų kompetentingoms valdžios institucijoms ir ūkio subjektams nustatyti prašomos apsaugos apimtį, prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo, kuris naudoja visas Nicos klasifikacijos konkrečios klasės antraštės bendrąsias nuorodas, kad nurodytų prekes ar paslaugas, kurias prašoma apsaugoti prekių ženklu, turi patikslinti, ar jo registracijos paraiška apima visas prekes ar paslaugas, nurodytas atitinkamos konkrečios klasės abėcėliniame sąraše, ar tik tam tikras iš jų. Tuo atveju, jeigu paraiška pateikta tik dėl tam tikrų minėtų prekių ar paslaugų, pareiškėjas privalo patikslinti, kurioms iš priskiriamų prie šios klasės prekių ar paslaugų skirta paraiška (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Advance Magazine Publishers / VRDT – López Cabré (VOGUE)*, T-229/12, EU:T:2014:95, 36 punktą ir 2015 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Chair Entertainment Group / VRDT – Libelle (SHADOW COMPLEX)*, T-717/13, EU:T:2015:242, 32, 34 ir 37 punktus).

30 Šie aiškumo ir tikslumo reikalavimai turi būti suprantami kaip taikomi ir protestą teikiančiam asmeniui, kai reikia nurodyti prekes ir paslaugas, kuriomis grindžiamas protestas, kad EUIPO galėtų priimti sprendimą dėl pateikto protesto ir kad prekių ženklo, dėl kurio pateiktas protestas, paraišką pateikęs asmuo galėtų pasiremti savo gynybos argumentais (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Klaes / VRDT – Klaes Kunststoffe (Klaes)*, T-453/13, EU:T:2015:98, 32 punktą). Taigi, konkrečiai kalbant, kai, kaip nagrinėjamu atveju, protestą pateikęs asmuo nurodo, kad jį grindžia prekių ir paslaugų, kurios žymimos jam priklausančiu prekių ženklu, dalimi, jis privalo aiškiai ir tiksliai nurodyti prekes ir paslaugas, kuriomis grindžiamas jo protestas.

31 Iš to matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Pranešimo Nr. 2/12 V punkto nagrinėjamu atveju net pagal analogiją negalima taikyti siekiant padaryti išvadą, kad, be pranešime apie protestą nurodytų paslaugų, protestas buvo grindžiamas „pardavimo aukcionuose“ ir „prekių automatų nuomos“ paslaugomis.

32 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, negalima reikalauti, kad nagrinėdama protestą Apeliacinė taryba atsižvelgtų į pranešime apie protestą nenurodytas prekes ir paslaugas. Taigi, ginčijamas paslaugas, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, Apeliacinė taryba teisingai palygino tik su pranešime apie protestą nurodytomis paslaugomis.

33 Šio vertinimo nepaneigia ieškovės teiginys, kad, atsižvelgiant į tai, jog ji yra gerai žinoma mažmeninę prekybą vykdanti įmonė, parduodanti įvairių rūšių prekes tretiesiems asmenims, ji galėjo apimti visas su mažmenine prekyba susijusias paslaugas.

34 Iš tiesų, kaip teisingai pabrėžia EUIPO ir nesant poreikio spręsti klausimo dėl šio argumento priimtinumo, kurį EUIPO taip pat ginčija, prekių ženklo savininko galimybė teikti tam tikras paslaugas ir žinojimas, kad toks savininkas tokias paslaugas teikia, nereiškia, kad jam priklausančio prekių ženklo neišvengiamai saugomos ir tokios paslaugos ar *a fortiori* kad jo protestai bus koreliatyviai grindžiami tokiomis paslaugomis.

35 Taigi, iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba ginčijamas paslaugas, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, teisingai palygino tik su ankstesniu prekių ženklu žymimomis pranešime apie protestą nurodytomis paslaugomis, todėl, nesant argumentų, kurie paneigtų taip atlikto palyginimo rezultatus, vienintelį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą ir nėra reikalo nagrinėti jo priimtinumo, kurį ginčijo įstojusi į bylą šalis, klausimo.

36 Todėl šį ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *El Corte Inglés, SA* bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Paskelbta 2016 m. gegužės 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.